

arbejdet, animere de bestaaende Kontrolforeninger til at optage nye Medlemmer, hvor saadant var nødvendigt, og ud derfra formede Flertallet sin Tvangsparagraf. Mindretallet, som ikke under nogen Betingelse kan stemme for denne Paragraf, maatte saa søge at imødekomme denne Stemning, som til en vis Grad er berettiget, ved Foranstaltninger, som vi fandt kunde føre til det tilsigtede Maal. Jeg skal imidlertid straks sige til det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, som henstillede, at baade Flertallet og Mindretallet skulde trække sine Forslag tilbage til Fordel for Ministerens oprindelige Forslag, at det gør vi for vort Vedkommende gerne, da Ministerens oprindelige Forslag efter vor Mening er fuldt tilstrækkeligt.

Den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem Hr. Clausager, sagde for et Øjeblik siden, at han havde gjort sig store Anstrengelser for at opnaa Enighed. At disse Anstrengelser saa gik i Retning af at takkes Socialdemokratiet i Stedet for at imødekomme de Krav, vi fremførte, kan jeg naturligvis ikke bebrejde det ærede Medlem, det maa han jo om, men jeg tror ikke, han derved tjener Kontrolforeningsarbejdet eller imødekommer Landbrugsorganisationerne. Den ærede Ordfører for Flertallet sagde, det var nødvendigt at søge at faa de forskellige Anskuelse bøjede mod hinanden, og at hele hans ihærdige Arbejde var gaaet ud paa dette, ligesom han ogsaa havde bestræbt sig for at takkes det konservative Folkeparti. Ja, det er en Paastand, som Udvalgets Formand Gang paa Gang har fremsat overfor mig, og jeg har bedt Formanden om at ville nævne mig blot eet Punkt, hvor han har vist sig imødekommende overfor de Krav, vi har stillet, men jeg har indtil Dato ikke faaet Oplysning om noget saadant Punkt. Jeg har faaet at vide, at hvis man ikke skar Hesteavlforeningerne ned til 35 000 Kr., vilde man fra Socialdemokratiets Side have krævet dem yderligere nedskaaet, og for at undgaa dette maatte man, da der skulde skaffes et Flertal, gaa sammen med Socialdemokraterne. At det ærede Medlem kunde have sluppet for Nedskæring ved at gaa sammen med det konservative Folkeparti og ogsaa kunde have opnaaet, at Hesteavlforeningerne, som det ærede Medlem synes at have noget tilovers for, beholdt de 50 000 Kr., som Ministeren har foreslaaet, hvilket er en Nedgang paa 30 000 Kr. fra det, som de har faaet hidtil, blev slet ikke berørt, men det synes jeg dog ogsaa maa have Interesse.

Den højtærede Minister sagde, at for Fyns Vedkommende vilde der ikke ske

nogen væsentlig Ændring, hvad Fællesskuerne angaar; hidtil havde Statsskuerne været afholdt sammen med Fællesskuerne i Odense, og det vilde de sikkert blive ved med i Fremtiden. Ja, det vil de sikkert, men at der er sket en Ændring, kan Ministeren ikke bestride, thi der er sket den meget væsentlige Ændring, at medens Statsskuerens Udgifter før blev afholdt af det Tilskud, Staten gav, skal Udgifterne for de Dyr, som nu overføres fra Statsskuet til Fællesskuet, Udgifter til Skuets Ordning, til Præmier, til Bedømmelsesudvalget, som jo vel ikke skal have Betaling for sin Ulejlighed, men dog i hvert Fald skal have fri Fortæring — det er jo ogsaa et Punkt paa det faglige Landbrugs smaa Budgetter —, alle disse Udgifter skal nu afholdes af Fællesskuet. Og som det er paa Fyn, vil det sikkert ogsaa blive paa Sjælland og de øvrige Øer. Om man har en anden Ordning i Jylland, skal jeg ikke her hæfte mig ved. Hvis den ærede Formand for Udvalget virkelig vilde have søgt at faa Enighed bragt til Veje og faa et Samarbejde i Stand, maatte man vel have kunnet finde en Udvej til at bøje disse forskellige Interesser mod hinanden. Jeg vil altsaa stadig hævde, at der sker en Nedskæring ogsaa for Fællesskuerens Vedkommende, hvad den ærede Ordfører for Flertallet vilde bestride. Der bliver nemlig foretaget Nedskæring derved, at vi siger, at Fællesskuerne nu skal optage nye Opgaver, og til disse nye Opgaver, som vil medføre forøgede Udgifter, vil de kun faa det samme Beløb, som de i Forvejen havde. Derfor sker der en Nedskæring her.

Naar den ærede Ordfører for Flertallet dernæst sagde, at heller ikke vi skærer ligeligt ned over det hele, saa er det jo rigtigt, det gør vi ikke, thi vi vil ikke være med til at skære ned paa Kvægavlforeningerne; men jeg sagde ogsaa udtrykkelig i min første Tale, at for saa vidt vi syntes, det var forsvarligt at nedskære, skulde Nedskæringen falde dér, hvor den gjorde mindst Skade, og jeg vil fremdeles hævde, at der sker mindst Skade ved at nedsætte Tilskuddet til Kontrolforeningerne. Naar den højtærede Minister for et Øjeblik siden sagde, at det kunde dog vist ikke betyde saa forfærdelig meget, om Tilskuddet blev 200 Kr. eller 300 Kr., altsaa 100 Kr. mere eller mindre, til en Hesteavlforening, vil jeg dog tillade mig heroverfor at hævde, at jeg tror nu, det betyder mere overfor Støtten til Hesteavlen, end det betyder, om man indenfor Kontrolforeningerne faar 35 Ø. eller 32 Ø. pr. Ko. Jeg kan ikke